

XAVIER GUAL

"Cal deixar les pors a casa!"

En Xavier Gual i Llimós és un artesenc que acaba de complir 50 anys, "mitja vida", segons diu. Viu a Berga des del 1992, està casat i té un fill que es diu Lluís, com l'avi. Col·laborador de les primeres emissions de Ràdio Municipal d'Artés, fa més de tres dècades, va treballar com a periodista a Ona-7 Ràdio, Ràdio Catalunya, Cadena 13, Regió 7 o l'Avui, fins que va decidir fer-se emprenedor i passar al món de l'empresa.

Actualment, continua essent empresari: propietari i director de Gual Steel (www.gualsteel.com), tot i que col·labora encara amb algun mitjà de comunicació, com és una columna periòdica al Regió 7, entre d'altres. Però és justament la feina d'empresa, venent i promocionant el seu producte arreu del món, allò que l'ha dut a fer turisme d'una manera diferent; i n'ha recollit les vivències al llibre *El món (no) és un lloc perillós*, editat per Cossetània l'any passat.

Dirigeixes una metal·lúrgica, col·labores en mitjans de comunicació, dius tenir un projecte de televisió i mantens un blog molt actiu (www.xaviergual.info) on et defineixes com un empresari/viatger/observador... com encaixa aquesta evident "ànima" periodística amb el dia a dia d'un empresari?

Sóc una persona amb dues ànimes professionals, la vinculada a la metal·

lúrgica i la que em relaciona amb els diaris i la ràdio. M'agrada fer totes dues coses traient temps d'on sigui. No és una feina i una afició. Les dues són "feina" i estan unides pel fet de viatjar arreu del món amb els acers però a la vegada per recollir experiències que alimenten tot allò que expliques als mitjans.

Expliques que vas enfrontar-te al teu

primer micròfon als 14 anys, a Ràdio Artés. Això també és ser emprenedor, oi?

Va ser un dels moments més intensos de la meua vida, sens dubte, i que em va marcar el camí per sempre. Recordo encara la primera vegada que vaig parlar a la ràdio del meu poble. La primera vegada! Quina emoció vaig sentir! I per això ara vull fer televisió també per primera vegada. Mai

Treballar a Ràdio Artés va ser un dels moments més intensos de la meua vida, sens dubte, i que em va marcar el camí per sempre

no és tard per a res.

Quines són les primeres coses que et vénen al cap en recordar la teua infantesa o adolescència a Artés?

Enyoro casa meua a la plaça Vella, els partits de futbol al carrer i la bicicleta groga. I la moto. I l'escola Sant Josep i tots els companys d'aquella època en el moment de l'arribada de la democràcia. Escoltar a Lluís Llach era fer una transgressió. Tot era nou i per fer. Per cert, amb la gent d'aquella època ens hem retrobat ara per celebrar els 50 anys.

També recordo les botigues del carrer de la Barquera, l'olor del pa acabat de fer, les botigues plenes de vida i de gent amunt i avall.

I, actualment, tens gaire relació amb el poble? Véns sovint, per família, per feina o per gust?

Passo una part del meu temps a l'empresa, al polígon, i procuro mantenir contacte amb tots els artesencs amb els que em trobo. Per recordar vells temps i per veure si, entre tots, fem que el poble vagi a més.

La majoria de nosaltres viatgem quan podem. Però tu tens el "privilegi" de viatjar mentre treballes. Com et prepares aquests viatges?

Els viatges es fan en funció de la feina. Això vol dir, viatjar fora d'època de vacances. I viatjo, a vegades, a llocs que no tenen un interès turístic, i per tant, veig indrets més normals i sense els viatgers de plaer. És una altra manera de voltar. Veus menys coses boniques, però coneixes molta

gent i de tota mena. A més, aquestes coneixences em fan la vida més fàcil i agradable a tot arreu. I em mostren la realitat de cada lloc més enllà de les guies de viatge. I tots ells em fan descobrir tots els "carrers de la Barquera" que hi ha per tot el món.

"No córrer riscos et fa perdre experiències", explicaves en una entrevista. On hem de posar-nos els límits?

Cadascú ha de trobar els seus. Jo normalment viatjo sol, per tant, puc córrer els riscos de manera individual. Aquesta és una diferència important. I arreu del món, hi ha moltíssima gent bona que dolenta. Per

Vaig ser a Líbia al moment de la revolta, a l'11-S jo era a dalt d'un avió, i així una casualitat rere l'altra

ARTÉS MOTOR

**SERVEI de PLANXA i PINTURA
CARROSSERIA RÀPIDA**

vehicle substitució en reparacions de carrosseria

Polígon Industrial Sta. Maria
c/ Sant Antoni Mª Claret, s/n - c/ Manresa, 106 - 08271 ARTÉS
Tel 93 830 54 09 Fax 93 830 63 96 e-mail: artesmotorsl@telefonica.net

La revisió del meu cotxe? Confio en Bosch Car Service amb els ulls tancats

tant, com qualsevol altra cosa en la vida, per aconseguir algun repte, cal arriscar. I si aquest risc et dona totes les experiències que he viscut fins ara, ha valgut molt la pena. Cal deixar les pors a casa!

Potser em diràs que ho trobarem al llibre però... ens pots dir quina és la sorpresa més gran que t'has trobat en tots aquests viatges?

Una cosa que és difícil d'explicar i que és el fil del llibre. El fet que passen coses poc abans, després o al moment de visitar un lloc. Vaig ser a Líbia al moment de la revolta, a l'11-S jo era a dalt d'un avió, el dia que vaig anar a Mèxic DF va arribar el subcomandante Marcos i així una casualitat rere l'altra. El mes passat vaig passar per Dubai i al cap de poc es va calar foc a un dels gratacels d'allà. Jo no hi tinc res a veure, però em passa molt sovint!

Per acabar, proposa'ns un racó de

món perquè els artesencs hi puguem anar i perdre'ns (o no).

Tot els llocs que conec tenen algun encant o atractiu. Però jo estic "atrapat" per l'Índia. Tothom hi hauria d'anar al menys un cop a la vida. És un lloc brut i deixat però atractiu fins a límits increïbles. La gent, la vida al

carrer, les bèsties per tot arreu, els temples, l'olor d'espècies, el soroll a les gran ciutats i tota la resta en fan un lloc misteriós i màgic.

Entrevista: Daniel Serarols

MAPFRE | FAMILIAR

TERRA SALADA, SL.
Pere A. Terra Salada
Assessor personal d'assegurances

Agència d'Assegurances Exclusiva de
MAPFRE FAMILIAR, S.A.
Nº de Registre DGS i FP C0058B63838668

C/Rocafort, 24 baixos
08271 Artés (Barcelona)
T. 93 830 61 26
F. 93 820 28 16
pterras@mapfre.com

FACE
Fusteria d'alumini

**Portes
Finestres
Persianes
Baranes
Mampares
Mosquiteres**

Ara a Manresa · Tel 93 874 81 25